

at dette Forhold ændres; thi hvis de urther deres Bedrift, hvis de paa forskellig Maade søger at forbedre Driftsformen og som Følge deraf faar Udgifter, hvad enten det nu er med Hensyn til Tilbygninger eller Indkøb af mere Jord, er det umuligt for dem at blive staaende i den Kreditforening, hvor de har deres Laan, idet Husmandskreditforeningerne ikke kan gaa udover den i Loven fastsatte Grænse af 14 000 Kr. Paa Kreditforeningernes Generalforsamling i Sommer i Viborg blev det med stor Styrke gjort gældende, at det var nødvendigt for Kreditforeningerne, forsaavidt de ikke skulde stagnere, at de fik denne Vurderingsgrænse udvidet, og der blev stillet Krav om en Udvidelse til 20 000 Kr. saavel for Ejendomme med Jordbrug som for Ejendomme uden Jord. Jeg vil haabe, at den Enstemmighed, hvormed dette Krav blev fremsat, maa øve sin Virkning paa Regering og Rigsdag, saa vi snart kan se fremsat af Indenrigsministeren et Lovforslag gaaende ud paa en Imødekommen af dette Krav og faa et saadant Lovforslag vedtaget af Rigsdagen. Sidste Gang var det Landstinget, der ikke vilde vise den rette Forstaaelse, men forhaabentlig vil det nu lykkes ogsaa i Landstinget at vinde mere Stemning for dette berettigede Krav.

Der er paa Finanslovforslaget i Aar foreslaaet et lille Tillæg til en Bevilling, som findes paa Landbrugsministeriets Budget, nemlig Bevillingen til Gedeavl. Jeg hilser med Tilfredshed, at denne lille Bevilling er blevet forhøjet fra 9 000 til 12 000 Kr., og slutter mig til Udtalelsen i Bemærkningerne om, at der i Virkeligheden har været vist denne Sag overordentlig ringe Interesse herhjemme. Mange Steder ude paa Landet og i Byernes Udkanter vilde det være i høj Grad rentabelt, om man i højere Grad slog ind paa Gedeavl. Det vilde have overordentlig stor Betydning, om man i de mange smaa Hjem kunde komme udenom de skrækkelige Mælkepriser, der indføres, ved gennem Gedeavl at kunne forsyne sig med Mælk. Ligeledes bør der sikkert vises Fjerkræavlens Fremme større Interesse end hidtil. Ægpriserne i disse Dage viser tilstrækkeligt, at der ikke i de smaa Hjem bliver Tale om at anvende Æg. Men skal det være ukendt Luksus i Smaaafolks Hjem at anvende saavel Æg som Mælk, saa er vi rigtignok kommet noget langt ned i et Land, der har Landbrug til Hovederhverv, saa er vi ved at stille Smaaafolk saa stiftmoderligt, at der kan være al Anledning

til at overveje, hvorledes man paa disse Omraader skal komme dem til Hjælp. Jeg er klar over, at det ikke lykkes ad den Vej, jeg har anført, men jeg mener, at det vilde kunne være en Hjælp i mange smaa Hjem, hvis man slog ind paa Gedehold og Fjerkræavl.

De smaa Hjems værste Fjende i Øjeblikket er de ganske urimelige Priser, som raader, og jeg kan fuldt slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte baade i denne Sal og udenfor overalt, hvor det sociale Spørgsmaal kommer under Diskussion, og som gaar ud paa Kravet: Ned med Priserne! Det kan ikke blive ved at gaa i den nuværende Skure, at Prisstigninger efterfølges af Lønstigninger o. s. v. Vi maa ind paa, at Priserne skal ned. Flere ærede Talere har omtalt Vanskelighederne ved at faa Priserne ned. Jeg vil indrømme, at da jeg forleden Dag saa, at Teglværkerne havde faaet Lov til at forhøje deres Priser paa Mursten, endogsaa ret betydeligt, saa forbavsede det mig noget, at den overordentlige Kommission har været saa villig til at tillade denne Prisorhøjelse. I alt Fald i Midtjylland er det den almindelige Antagelse, at Priserne i Forvejen er urimelig høje. Det vakte derfor pinlig Overraskelse — naturligvis ikke for Teglværksejerne —, at Priserne nu steg yderligere. Jeg tror, at den overordentlige Kommission skal være noget forsigtig med at give en saadan Regel, der gælder for hele Landet. Det er muligt, at der enkelte Steder i Teglværksindustrien, hvor man er ganske henvist til udenlandsk Brændsel, er Tale om betydelig Fordyrelse; men hvor man har let Adgang til at anvende indenlandsk Brændsel, er den skete Prisstigning ganske umotiveret og bidrager kun yderligere til at vanskeliggøre Forholdene ved Byggeriet. Jeg beklager derfor, at denne Prisstigning er kommet. Jeg tror, at den overordentlige Kommission skulde have betænkt sig et Par Gange, inden den imødekom Teglværksejernes Krav i saa Henseende.

For øvrigt kunde det være ganske interessant at faa at vide, hvad der egentlig har været det grundlæggende ved Prisanstøtterne. Er det de Gullaschpriser, der er betalte for Ejendomme paa Landet, der skal være bestemmende for Landbrugspriserne? Er det de Spekulationspriser, der i mangfoldige Tilfælde er betalte for industrielle Virksomheder, der skal være bestemmende for Varepriserne? Saa kommer vi op paa ganske urimelige Priser, og saa er der